

РОЗДІЛ І

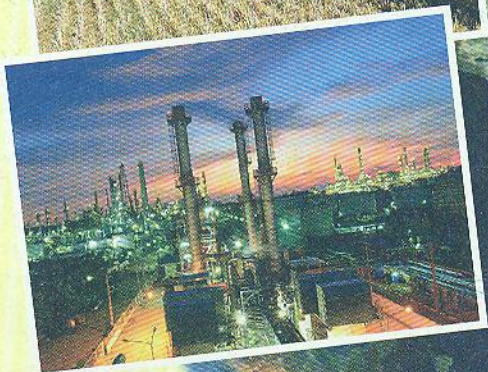
НАЦІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА ТА СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО

Тема 1. НАЦІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА

Тема 2. СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО

Вивчаючи розділ, ви:

- **отримаєте уявлення** про національну економіку, світове господарство, світовий ринок, економічний розвиток та його показники: валовий внутрішній продукт (ВВП) й індекс людського розвитку (ІЛР), про міжнародний поділ праці та спеціалізацію території, глобалізацію, інформатизацію і регіональну економічну інтеграцію;
- **дізнаєтесь** про просторову організацію національної економіки, суспільну організацію виробництва та вплив природних і суспільних чинників на його розміщення, багаторівневність світового господарства й сучасні тенденції його розвитку, про транснаціональні корпорації (ТНК) та їх діяльність в Україні;
- **навчитесь** розрізняти форми просторової організації господарства та суспільної організації виробництва, типи економічних систем та країн світу з різним рівнем економічного розвитку, показувати на карті країни «Великої сімки» (G-7) і «Великої двадцятки» (G-20);
- **розвиватимете вміння** аналізувати секторальну модель економіки, оцінювати вплив глобалізації на темпи розвитку світового господарства й економічну діяльність населення свого регіону та користуватися інтернет-джерелами для пошуку нової інформації.

§ 2. НАЦІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА

- Пригадайте, які виробництва розрізняють у господарстві країни.
- У якій сфері виробництва працюють ваші рідні?

НАЦІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА. Взаємодіючи з природою та між собою, люди скеровують свою діяльність на створення різноманітних матеріальних благ, нематеріальних послуг й духовних цінностей, що призначені для власного споживання або обміну. Таку діяльність називають господарською, або економічною. Її здійснюють окремі люди, сім'ї, колективи і все суспільство. Сукупність усіх видів господарської діяльності суспільства на певній території творить її **господарство**. Господарство разом із суспільними відносинами, що складаються в процесі виробництва, розподілу, обміну й споживання продукції, називають **економікою**.

Подорож у слово

Економіка у перекладі з грецької означає *мистецтво ведення господарства*. Уперше цей термін використав у IV ст. до н. е. давньогрецький історик і письменник Ксенофонт для позначення науки про господарство, управління домом і майном.

У своєму історичному розвитку господарство пройшло два етапи: натуральне й товарне господарство. Як ви вже знаєте з курсу історії, за **натурального господарства** сім'я чи територіальна група людей виробляла продукцію, необхідну лише для їх власного споживання, задоволення потреб самих виробників. Цей етап людство пройшло в первісному, рабовласницькому та феодальному суспільствах. Проте елементи натурального господарства збереглися й дотепер, насамперед у домашньому й підсобному господарстві, а для окремих народів, що заселяють *басейн Амазонки* чи *острів Нову Гвінею*, воно залишається основним способом існування. **Товарне господарство** виникло тоді, коли продукцію виробляли не лише для власного споживання, а й для потреб інших людей. Це відбувалося шляхом обміну результатами праці, купівлі-продажу товарів на ринках. Елементи товарного господарства побутували з давніх часів поряд з натуральним виробництвом. У XVII – XVIII ст. товарне господарство стало панівним у Європі, а згодом — і в інших регіонах.

З розвитком товарного господарства розвивався й **територіальний поділ праці**, тобто виробництво певних товарів «закріплювалося» за тими територіями, де для цього були кращі умови — природна сировина, матеріали, робоча сила з відповідними навичками, науково-технічна база тощо. З часом відбулося об'єднання (інтеграція) праці між окремими територіями. Результатом цих процесів став розподіл ринків товарів і робочої сили та їх об'єднання в межах держави в національне господарство країни, формування національної економіки. Отже, **національна економіка** — це сукупність видів господарської діяльності та відносин, що складаються в суспільстві у процесі цієї діяльності в межах окремої держави (країни). Національна економіка будь-якої держави має тісні внутрішні зв'язки (виражені взаємними потоками палива, енергії, сировини, матеріалів, готової продукції, послуг,